

Πρωτὸς λεγέσθε ἀειγυρόμυθος τῆς ἀρχῆς τῆς
ἀεισέμευα.

Φι. Οδὲ γ' ἠδισον τούτων ἐστὶ πάντων, ἔ' γὼ' πη-
λελισμῶν,

Οταν οἴκαδ' ἰώτ' μιθὸν ἔχον· κἀπειθ' εἰσή-
κονθ' ἄμα παύετε

Ασάζονται δὲ τὰ ῥύειον. καὶ φράτα μὲν ἡ
δυατήρ με

Αποτίζη. καὶ τὸ πόδι ἀλείφει. καὶ φροσύλαστα
φιλίση.

Καὶ παπαῶζοσ' ἄμα τῆ γλώτῃ ξιώβολον ἐκ-
καλαμάται.

Καὶ τὸ γυμῶν μ' ὑποδαπτῶσαν, φουσῶ μᾶ-
ζαν φροσενέκη

Κἀπειθ' ἀκαθεζομένη παρ' ἐμοί, φροσναλκά-
ζη φάγε τουπὶ

Εὐφραγε τουπὶ. τοῖσιν ἐγὼ γάνυμα, καὶ μὴ με δεή-
ση

Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὅποτ' ἀρίστον πα-
ραθήσῃ,

Καταεσάμυθος καὶ τὸν δορύσας, ἀλλῶ μὴ μοι
ταχὺ μᾶζην.

Τὰ δὲ κεντημῶν φροσλήμω κακῶν. σιδῶ βε-
λέων ἀλεωρῶν.

Κἀν ὄνον μοι μὲν κ' ἤϊς σὺ πτεῖν τὸν ὄνον τόνδε
ἐσπεκόμισμαι,

A Tuns ille magistratus, podex superans (ut fa-
ma) lauacrum.

PH. Sed quod fueram oblitus quodque eximium
est longéque suave

Quum redeo domum pretium referens, venien-
tem tum simul omnes

Me complectuntur ob argētum, atque imprimis
filia grandis,

B Lotum permulcet aquis, ungitque pedes, fert-
que oscula prona

Pappansque & adulans lingua triobolium ex-
piscata lucellum est.

Tum mihi mulier palpum obiciens, intritam
præparat offam,

Propterque sedens inuitat quasi cogens, & talia
fatur,

C Hoc exede, sorbe, ego talibus oblector, ne me sis
opus te

Respicere, & condum prorum quando volet ar-
ponere cœnam

Iaciens maledicta, & murmura rodens, ne rur-
sum terat offam.

Hæc munimenta malorum hæc sunt mihi pro-
pugnacula & arma,

D Sin fundere vina negas mihi, defertur canthe-
rius iste

Σχόλια. Πρωτὸς λουτρεῖ.] παροιμιαν ἔ' το ὅτι
ἡδ' ἐπὶ κακῶν πρ' ἑαυτῶν νικῶντων. ἢ ὅτι ἡδ' αἰεὶ μοι ἡσο-
μῶν καὶ βιαζομῶν καθάρσασθαι. ὁ γὰρ φρωσὶς πλυ-
νόμενος ἀειγίνεται τῆς καθάρσεως ἔ' ἐτι μοι ἡσεται ἔ'
μᾶλλον καὶ τῆ ῥύσει τῆς γαστρός. εἴρηται ἔ' ἀπὸ τῆδ' πλῶ
γαστέρα φερομῶν ἔχοντων. καὶ ἐν πρ' ἀπολούεσθαι νι-
κωμῶν τῆ φορᾷ. ἀλλως. Εὐφρόνιος μὲν ὡς τῆς εἰκότος
αὐτὲ ματαίας οὐσης. ὅτι ματαίων ὄπιθυμεί. καὶ γὰρ τὸ
μέρος ἐκείνο πλωμῶν ἔτι μολύνεται. Καλλιφράτος
δ' ἐφιστο παροιμία. φρωκτὸς λεγέσθε ἀειγίνη. ὅτι ἔ' βια-
ζομῶν εἰς κακὸν ἑαυτοῦ. ὡς εἴτις βιάζοιτο μὴ ἀπο-
πλωμῶσθαι.

CHRIST. Πρωτὸς λεγέσθε ἀειγυρόμυθος] Lege
propter versum ἀειγυρόμυθος. Est autem Prouer-
bium quod Erasmus sic vertit, Podex lotionem
vincit, & ex Scholiasta Græco conuenire facit in
eos qui suo ipforum damno vincunt, tū in eos qui
semper inquinātur & inuiti lauantur. Malim ego
sic vertere, Podex latrinam superat. Quid enim a-
liud Latrina quàm Lauatrina, & Lauatrina quid
nisi λεγέσθω? Et fanè credibile est de iis qui alio sūt
soluta & qui foria (quæ stercorea sunt liquida, sic
Callimachus φρωκτὸν dixit) sæpius quam conueniat
naturali εὐξία, emittunt, quosque apud Nonium
foriolos dici videmus. Antiqui munditiarum taliū
eligentiores fuerunt quam hodie sumus qui satis
elegantes & mundi extra videri volumus, internè
porci & si quid immūdius, Propterea balneo idē-
tidem utebantur etiam post opus adfellatum (sic
placet Latine dicere ἐρσάσαν γαστρίω) spongiā
que adhibebant, vnde Seneca in Epistola 70. de
Germano qui in ludo bestiariorum secesserat ad
exonerandum corpus dixit. Ibi lignum id quod ad
emundanda obscœna adherente spongia positū
est, totum in gulam farsit &c. In Irēna (vbi enim

balneum deest aliud auxilium petendum) tres ha-
bes lapides asperos, vel quattuor laues, At in Di-
uite fabula tertionē podicis ex alliis facit, ait enim
οὐ λίθοις ἀλλὰ σκορόδοις ἀποφώμεθα, mutationem
innuens pauperis vitæ in beatam.

Σχόλια. Οταν οἴκαδ' ἰώ.] ὅτι παλαμᾷ ἢ δὲ τ' ρυ-
νικῶν τιμηλία, ἔ' οὕτως ἐτημέλω τὸς πατέρας καὶ
γέροντας, ὡς ἐ μὲ τὸ νίψαι ἀλείφειν τοὺς πόδας. Εὐ-
φρόνιος ἔ' καὶ τὸς παρ' Ομηρῶ λιπαρὰς πόδας ἔ' τας
διδόναι τινὰς φησι.

CHRIST. Κἀπειθ' εἰσήκονθ' ἄμα] Vt versus cō-
stet ἔ' μμετρος lege ἡκονθ' simpliciter non εἰσήκονθ',
vel potius κἀτ' εἰσήκονθ' ἄμα. Sed quid tergiuerfor?
legendum affirmo ἡκονθ' με πάντες siue κἀτ' εἰς, si-
ue κἀπειτ' ἡκ. siue κἀπειτ' εἰς, delendo articulum τ'
ante μιθόν. Η δυατήρ με δποτίζη] Hæc officia
fœminis mandata erant antiquitus, præcipuè verò
parentes senes filix sic curabant & colebant vt lo-
tos pedes vngere solerent. vnde illud veteris poe-
ta, bona fœmina lanit & vnxit. Hunc aded morè
priscum fuisse & laudatum, vel satis apparet ex fœ-
mina peccatrice quæ Domini Seruatoris Iesu pe-
des vnxit pretioso & caro vnguento. Sanè apud
Homerum propterea dici λιπαρὰς πόδας, existi-
mavit Euphronius.

Σχόλια. Εγκαλαμάται.] ἔ' ποσῶ, ἀπὸ τ' δὲ καλα-
με τὰς ἰχθύας ἀχρῶν ὄντων. φουσῶ μᾶζαν.] φουσῶ μᾶ-
ζα ἢ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου. ὁ ζυτόνος ἔ' ὡς φησιν Ηρωδιανός.

CH. Τειώβολον ἐγκαλαμάται] Lego τ' τειώβο-
λον vt expleantur numeri. Verbum autem ἐγκα-
λαμάται dixit trāflatum ab iis qui calamo vel arū-
dine pisces extrahūt in littus. φουσῶν μᾶζαν] Testa-
tur Athe. li. 3. Dipnosoph. apud Athenien. esse ma-
zam vel turundam (quamquam turunda à terēdo)
quæ trita non esset, & Hefychius vocat μᾶζαν ἄ-